

ווען ער האט אים געהערט, איז ער געווען אין גרויס פאַרלעגענהייט, און דאָך האָט ער אים גערן געהערט. און ווען עס איז געקומען אַ געלעגנהייט-
 לעכער טאָג, בשעת הורדוס האָט אויף זיין געבוירנטאָג געמאַכט אַ סעודה פאַר זיינע גרויסע לייט, און די הויכע אפיצירן, און די חשובסטע מענטשן פון גליל, איז די טאָכטער פון הורודיה אליין אריינגעקומען און האָט געטאַנצט, און זי איז וואוילגעפעלן הורדוסן און זיינע געסט. און דער קעניג האָט געזאָגט צום מיידל: בעט פון מיר וואָס דו ווילסט נאָר, און איך וועל עס דיר געבן! און ער האָט איר צוגעשוואוירן: וואָס דו וועסט בעטן, וועל איך דיר געבן, ביז אַ העלפט פון מיין קעניגרייך. און זי איז אַרױסגעגאַנגען, און האָט געזאָגט צו איר מוטער: וואָס זאל איך בעטן? און זי האָט געזאָגט: יוחנן המטבילס קאָפּ! און זי איז תיכף אריינגעגאַנגען גיך צום קעניג, און האָט אים געבעטן, אַזוי צו זאָגן: איך פאַרלאַנג, אַז דו זאָלסט מיר איצט געבן יוחנן המטבילס קאָפּ אויף אַ טעלער! און דער קעניג איז טרויעריק געוואָרן, נאָר צוליב די שבועות און די געסט האָט ער איר נישט געוואָלט אַפּזאָגן. און דער קעניג האָט גלייך געשיקט אַ לייבוואַכמאַן, און האָט אים באַפוילן צו ברענגען זיין קאָפּ; און ער איז אוועקגעגאַנגען און האָט אים אַפּגעהאַקט דעם קאָפּ אין תפיסה, און געברענגט זיין קאָפּ אויף אַ טעלער, און האָט אים געגעבן דעם מיידל; און דאָס מיידל האָט אים געגעבן צו איר מוטער. און ווען זיינע תלמידים האָבן עס געהערט, זענען זיי געקומען און האָבן גענומען זיין קערפּער, און אים געלייגט אין אַ קבר אַריין.